

og som formodentlig vil fortsættes længe efter, at jeg er død. Det er et Spørgsmaal om Ringkøbing Fjord, som aldrig kan afsluttes. Det er saaledes med hele Vestkysten, at vi have det vandrende Materiale, Sandet, derovre, og vi have Vandet, og det bevæger sig altid og laver altid nye Tilstande og nye Former. Ved Limfjorden har det været os dyrest; der koster det os Millioner, det, der foretages. Vi holde Løbet dybt ved Sandpumpere og holde en stærk Strøm derovre, hvorved vi gavne Sejladsen og Fiskeriet, og hvad vi nu ellers mene at kunne gavne dermed. Men dermed genere vi Kysten, som vi maa beskytte med stærke Høfder, thi ellers vilde der rives endnu mere bort af Kysten, end der sker. Det gøre vi, og vi mene at gøre Ret deri; men det koster Millioner. Nissum Fjord er kun en lille Fjord, og Strømmen er ikke saa stærk der som ved Thyborøn; det koster nogle Tusinder, kun nogle faa Tusinder; jeg mener for øvrigt, at man fra Rigsdagens Side har været lidt for karrig med at hjælpe Befolkningen der, da Staten har en ikke lille Indtægt af Nissum Fjord, men det koster som sagt kun Tusinder at holde dette Løb aabent for Afvandingens Skyld, medens det ved Ringkøbing Fjord koster hundrede Tusinder. Saaledes vil det blive ved at koste Penge, og det kan ikke blive anderledes, thi Afvanding maa Befolkningen have. Et Opland paa — der er nævnt 54 Kvadratmile, jeg tror nu snarere, det er 59 Kvadratmile, men det skal jeg ikke trættes om —, et Opland, der altsaa er større end Fyn, har en stor Vandmængde, som skal ledes bort derfra, og det gaar umuligt an, at man tror, man næsten kan lukke Udløbet og kun holde et svagt Udløb tilbage, som skal tage Afvandingen; thi om Sommeren og navnlig i Høststens Tid, naar det indtræffer med meget store Nedfald, med en Mængde Tordenbyger, er et svagt Udløb fra Ringkøbing Fjord i Virkeligheden en Ulykke for hele Landbruget der. Det have vi set tidligere. Et enkelt Aar have vi saaledes set, at en lille By, der hedder Tarm, som ligger i Skern Kredsen, mistede over 1,100 Læs Hø paa Grund af for ringe Afvanding; og i de senere Aar, efter at Nymindgabet blev noget bedre ved den nye Udgravning, og ved at Sandpumperen blev holdt dernede, blev det dog langt fra tilstrækkeligt til at skaffe en god Afvanding, saa vi ogsaa senere have haft Vanskeligheder. Saaledes var det, jeg tror i 1906—07, at der alene i Velling Sogn, det sydligste i min Valgkreds, ledes et Tab

af 10,000 Kr. paa Afrøden; og for en enkelt Mand tror jeg, at Tabet var 1,500 Kroner det Aar. Det maa vi altsaa være klare over, at paa hele Vestkysten vil Staten være nødt til stadig at have Bekostning, størst ved Limfjorden, mindst ved Nissum Fjord, men større ved Ringkøbing Fjord. Vi have alene i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, ofret flere Hundrede Tusinde Kroner paa Ringkøbing Fjord.

Nu taler man her om, at det er enorme Summer, der ere gaaede med til Hvide Sande Kanalen. Det er 127,000 Kr., der ere gaaede med; det er det hele. Men i de Aar, jeg har været Rigsdagsmand, er der gaaet mange Hundrede Tusinder Kroner alene til Sandpumpemateriel. Det har været nødvendigt — det have vi været enige om alle sammen, og det maa vi være enige om — for at kunne holde Afvandingsforholdene i Orden derovre. Hvis man vilde komme ind paa den Tanke, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var inde paa, nemlig at anbringe en Kammerluse, kunde man maaske komme ud over Spørgsmaalet om Afvandingsforholdet; men derved vilde Ringkøbing Fjord blive til en Ferskvandssø, og det vilde Landbrugerne ikke være tjente med, thi naar Marskenene skulle gaa over til Ferskvandskultur, tabe de deres Karakter for en lang Aarrække og give ingen Afrøde, indtil Græsset er skiftet, saaledes at det til sidst har faaet Ferskvandskultur med tarveligt Udbytte. Det vilde alle Landboerne sætte sig imod, og Fiskerne vilde navnlig sætte sig imod det, fordi hele den nuværende Fiskebestand vilde svinde bort. Man vilde kun faa nogle Aborrer og Skaller, som ere ganske uden Værdi, medens der dog nu fanges Fisk i alt Fald for over Hundrede Tusind Kroner, og sandsynligvis kan der fanges for flere Hundrede Tusind, om Forholdene kunde blive nogenlunde stabile derovre.

Jeg har, som sagt, ikke spurgt om, hvad Finansudvalget har hørt eller taget sig for derovre, og jeg har ikke deltaget i Udflugterne derovre, thi jeg har ikke villet blande mig i den stedlige Strid, som stadig har været derovre. Jeg har derfor heller ikke her paa Rigsdagen blandet mig i, hvad der er foregaaet, uden for saa vidt som jeg naturligvis har stemt for de Forslag, der have ligget fremme, og som jeg har ment vare forsvarlige. Jeg vil gøre opmærksom paa, at i 1906—07 ønskede jeg, at vi kunde faa Udløbet ved Skodbjerg, og det ønsker jeg for øvrigt